

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) D. Șușchevici  
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

## ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,  
judecători

Valentina Clevadî  
Galina Stratulat  
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Oleg Grosu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lux-Tavan” și Rodicăi Sănduță,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Lux-Tavan” împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Rodica Sănduță, cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lux-Tavan” și Rodica Sănduță și menținută hotărârea Judecătoria Centru, municipiul Chișinău din 20 iunie 2016,

#### c o n s t a t ă :

La 08 mai 2014 SRL „Lux-Tavan” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (CNAS), intervenient accesoriu Rodica Sănduță, iar la 30 martie 2016 a depus cerere de modificare și concretizare a acțiunii (f.d. 107-114), solicitând anularea deciziei de control nr. 401 din 08 aprilie 2014, a delegației de control nr. 402 din 08 aprilie 2014 și a actului de verificare a documentelor din 08 aprilie 2014.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 08 aprilie 2014 Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ialoveni (CTAS Ialoveni) a efectuat un control la compania SRL „Lux-Tavan”, în acest sens fiind întocmit un act de verificare a documentelor.

Consideră că actul de verificare a documentelor urmează a fi recunoscut nul în temeiul art. 26 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, deoarece este ilegal în fond și emis contrar prevederilor legii, cu încălcarea competenței și procedurii stabilite.

În acest sens, invocă că controlul a fost unul inopinat, dar tematic, cu scopul de verificare a autenticității actelor emise de compania SRL „Lux-Tavan” ce au fost anexate de Rodica Sănduță la cererea de stabilire și achitare a indemnizației de

maternitate din 13 martie 2014, adresată CTAS Ialoveni. Însă, consideră că CTAS Ialoveni intenționat nu a invitat-o pe Rodica Sănduță la control, prin ce a comis o ingerință în drepturile acesteia, fapt confirmat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, or controlul o viza nemijlocit și actele ce se refereau la ea.

Astfel, susține că actul de verificare a documentelor din 08 aprilie 2014, care a fost întocmit cu violarea drepturilor Rodicăi Sănduță la apărare, este nul deoarece controlul a fost efectuat în mod inechitabil.

La fel, menționează că, conform art. 49 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999, CNAS este în drept de a controla corectitudinea stabilirii, calculării și plății indemnizațiilor de asigurări sociale. Deci este în drept de a face controlul la entitățile care stabilesc, calculează și plătesc indemnizații de asigurări sociale. Însă SRL „Lux-Tavan” nu stabilește, nu calculează și nu plătește indemnizații de asigurări sociale. Astfel controlul CTAS Ialoveni la SRL „Lux-Tavan” fiind unul ilegal.

La fel, controlul a fost efectuat în lipsa unei decizii de control legal. Directorul CTAS Ialoveni și-a depășit vădit atribuțiile, deoarece nu era în drept să emită decizia de control, numai directorul CNAS având această atribuție.

În acest sens, susține că art. 20 și pct. 6 al listei organelor abilitate cu dreptul de a iniția controale și de a acorda mandate de control în domeniile aferente Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08 iunie 2012, pe care își întemeiază controlul CTAS Ialoveni, prevede expres că, controlul se efectuează în temeiul deciziei conducătorului organului abilitat cu funcții de control, care este directorul CNAS, dar nu al CTAS Ialoveni.

Or, CTAS nu are personalitate juridică, este subdiviziune a CNAS, respectiv directorul acesteia nu este asimilat directorului CNAS, fiind în subordinea acestuia. În consecință decizia de efectuare a controlului din 08 aprilie 2014 semnată de directorul CTAS Ialoveni este ilegală și, respectiv, nulă.

Iar, potrivit art. 31 al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08 iunie 2012, rezultatele controlului se consideră nule și nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției privind înlăturarea încălcărilor și/sau pentru aplicarea sancțiunilor respective în cazul în care controlul a fost efectuat de organul de control și/sau de colaboratorii acestuia cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

Nulitatea rezultatelor controlului se stabilește, la cererea persoanei interesate, de către organul care a efectuat controlul sau de către instanța de judecată. Declararea nulității rezultatelor controlului are ca efect nulitatea prescripțiilor emise și sancțiunilor aplicate în temeiul rezultatelor controlului.

La caz, CNAS nu a efectuat controlul la SRL „Lux-Tavan”, iar controlul efectuat ilegal de CTAS Ialoveni nu poate fi asimilat controlului legal, deoarece decizia de control din 08 aprilie 2014 a fost emisă de o persoană neîmputernicită legal cu acest drept.

Mai mult, consideră că actul de control este unul ilegal deoarece este emis cu depășirea atribuțiilor, or, CTAS Ialoveni a efectuat un control ce ține de competența exclusivă a Inspecției Muncii, iar art. 4 și art. 5 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08 iunie 2012, prevede expres că: (3) Organul de control este în drept să efectueze controlul doar în privința aspectelor ce țin

de competența sa exclusivă, stabilită expres de lege, și care nu sînt supuse controlului de alte organe de control.

Astfel, nu ține de competența CNAS și nu-i sunt atribuite prin lege: constatarea încălcării legislației muncii legate de neînregistrarea la Inspectoratul teritorial al Muncii a statelor de personal pe întreprindere.

Constatarea încălcării legislației muncii legate de lipsa contractului colectiv de muncă pe întreprindere ține exclusiv de domeniul Inspecției muncii. Mai mult, lipsa contractului colectiv nu este o încălcare, or nu există obligație legală în acest sens, având doar 2-3 angajați.

A mai menționat că, și controlorii CTAS Ialoveni și-au depășit atribuțiile, or, decizia și delegația de control din 08 martie 2014 prevede expres că perioada de control va cuprinde perioada de activitate de la 01 ianuarie 2013 - 31 martie 2014, pe când, controlorii ilegal au verificat perioada anilor 2010 - 2014, fapt ce este o încălcare a drepturilor agentului economic și o încălcare a legislației în vigoare.

Totodată, decizia de control din 08 aprilie 2014 prevede că scopul controlului la SRL „Lux-Tavan” este verificarea corectitudinii stabilirii și plății indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă, deși SRL „Lux-Tavan” nu stabilește și nu plătește indemnizații pentru incapacitatea temporară de muncă.

Decizia de control și delegația de control din 08 aprilie 2014 delegă 2 controlori, dar la controlul ilegal au participat 3.

La fel, dat fiind că decizia este parte componentă a actului de control și este obligatorie conform art. 28 alin. (5) al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08 iunie 2012, consideră că potrivit art. 31 al aceleiași legi, rezultatele controlului se consideră nule deoarece acesta a fost efectuat de organul de control și/sau de colaboratorii acestuia cu încălcarea prevederilor legii.

Remarcă reclamantul că careva încălcări a legislației muncii nu au fost constatate de Inspecția muncii și respectiv nu pot fi aplicate ca sancțiuni pentru angajatul Rodica Sănduță, deoarece încălcările pretinse a fi comise sunt ale angajatorului și nu depindeau de aceasta.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Lux-Tavan” împotriva CNAS, intervenient accesoriu Rodica Sănduță, cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea hotărîrii, instanța de judecată a reținut că controlul efectuat de CTAS Ialoveni a fost unul întemeiat și efectuat în corespundere cu normele juridice în vigoare la momentul efectuării lui.

În susținerea soluției date, cu referire la prevederile art. art. 43, 44 și 49 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999, art. 30 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, pct. 6 al Anexei din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08 iunie 2012, instanța a conchis că soluția privind netemeinicia pretențiilor înaintate sunt juste și rezultă din reglementările legale menționate.

Ne fiind decacord cu hotărîrea primei instanțe, la 21 iunie 2016 SRL „Lux-Tavan” și Rodica Sanduță au declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea

hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Lux-Tavan” și Rodica Sănduță și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2016.

La 16 iunie 2017 avocatul Oleg Grosu în interesele SRL „Lux-Tavan” și Rodicăi Sănduță a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, menționând că soluția instanțelor de judecată este neîntemeiată, deoarece la adoptarea acesteia instanțele nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea.

Totodată, consideră că concluziile expuse în decizie și hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

În acest sens, invocă că instanțele de judecată au ignorat prevederile art. art. 4, 5, 7 alin. (2), 21 alin. (2), 28 alin. (3), (5) și 31 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08 iunie 2012 și art. art. 7 alin. (5), 20 alin. (1) și 49 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XVI din 08 iulie 1999.

Prin referința din 25 iulie 2017 CNAS a indicat că recursul înaintat poartă un caracter declarativ și nu cuprinde argumente ce se referă la ilegalitatea sau netemeinicia deciziei instanței de apel, iar prin urmare este neîntemeiat, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei instanței de apel, expediată în adresa părților la 04 mai 2017, a fost recepționată de către recurenți la 16 mai 2017, recursul înaintat la 16 iunie 2017, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Oleg Grosu în interesele SRL „Lux-Tavan” și Rodicăi Sănduță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Oleg Grosu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lux-Tavan” și Rodicăi Sănduță.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari